מתני' בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים ר' אליעזר אומר *מועלין בו ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא ר"ע אומר אין מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא אמר ר"ע והרי *המפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות לא כשם שדמה פוטר את בשרה כך הוא פוטר את בשר חברתה אם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה דין הוא שיפטר את בשר עצמה *אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר אין מועלין בהן ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא רבי עקיבא אומר מועלין בהן וחייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא: **גמ'** והני תרתי למה לי צריכי דאי איתמר בקדשי קדשים הוה אמינא בהא קא אמר ר' אליעזר מועלין בו משום דזריקה כתיקנה מפקא מידי מעילה שלא כתיקנה לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה מודי לר"ע דאפילו שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה ואי איתמר גבי קדשים קלים הוה אמינא גבי קדשים קלים הוא דאמר ר"ע מועלין בהן דאפילו זריקה שלא כתיקנה מייתא לידי מעילה אבל קדשי קדשים דלאפוקי הוא שלא כתיקנה לא מפקא מידי מעילה קמ"ל אתמר אמר ר' יוחנן כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא שיצא א) מקצתו אבל יוצא כולו לא אמר ר"ע א"ל רב אסי לרבי יוחנן כבר לימדוני חבירי שבגולה

מחשבין

בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דם רבי אליעזר אומר מועלין. למאן דאמר היתר אכילה שמעו ג) *ולמ"ד היתר זריקה צריך לפרש דמיירי קודם שנראה לזריקה ולמ"ד היתר שחיטה דמיירי קודם שנראה לקבל דם ולכך מועלין משום דאית ליה לרבי אליעזר דאין זריקה מועלת ליוצא לאפוקי מידי *מעילה ואין חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא ד) דבעינן *ניתר לטהורים והכא כיון דיוצא לא *ניתר לטהורים הוא וגבי נותר ילפינן חילול מטומאה כדאמרינן פרק בית שמאי (זבחים דף מה.) וגבי פיגול נמי אמרינן בזבחים (דף כח:) כהרצאת כשר כך הרצאת פסול דבעינן שיקרבו כל מתיריו וכיון דיוצא הוא לא מיקרי כל מתיריו ר' עקיבא אומר מועלין דקסבר זריקה מועלת ליוצא א"ר עקיבא ה) המפריש חטאתו וכו' והרי שתיהן עומדות כלומר ששחט את שתיהן בבת אחת כדאמר בגמ' דהלה מזה זורק דלה מזה זורק ו) לא כשם שדמה פוטר את בשרה ממעילה כו' כלומר אי אתה מודה שכשם שדמה פוטר בשרה ממעילה ז) *כך לא ימעט בבשר חבירתה ואע"פ שהיא פסולה ואם כן שכך הוא אף ח) לדבר זה דין הוא שיפטר את של עצמה פירוש כל שכן שיפטור את של עצמה אע"פ שיצא והוקא פסול יוצא אתה למד דמהניא ליה זריקה כדפירשנו אבל שאר פסולים ט) דאמרי מודה ר"ע שאין חומים כמפרים שהרי כמה פסולין יש בזבחים דמודה בהן ר"ע דלא מהניא בהו זריקה אלא פסול יוצא דוקא מסתברא ליה י) דמועיל: **אימורי** קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר אין מועלין. לפי שעדיין לא הוכרר חלק גבוה מאחר שנפסל ביוצא דאין זריקה מועלת ליוצא ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר כדפי' לעיל טעמא בכולהו ר"ע אומר מועלין בהם דקסבר זריקה מועלת ליוצא: **והני** תרתי ל"ל. יא) לאשמועינן פלוגתא דר"ע ור"א בקדשי קדשים ואימורי קדשים קלים: **שלא** כתיקונה לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה. כגון באימורי קדשים קלים אימא מודה ליה לר"ע דמועלין כו' תימה דהכא משמע שיש לו יב) להביא יותר *מידי מעילה ולעיל משמע איפכא דקאמר דזריקה שלא כתקונה לא מייתי לידי מעילה ומ"מ מפקע מידי מעילה ואמר מורי רבינו ה"ר פרץ שי' דלעיל איכא טעמא והכא איכא טעמא דלעיל יג) כשנעשית הזריקה עצמה בפסול שפיגל במחשבה או בקבלה הילכך אינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים יד) דלא קרינא ביה קדשי ה' אבל מוציאה מידי מעילה בקדשי קדשים דאשכחן דאתכשיר רחמנא זריקה לענין לאיחובי כרת באכילה טו) דבעיא הרצאה בפיגול *ואפ"ה אמר רחמנא טז) דהאי כל פיגול חייב כרת ואם כן לענין מעילה יז) קרינא בהו ראוי לאכילת אדם ופקע להו קדשי ה' כי זה טעם וזה הילוך פירש מורי למעלה גבי ההיא דרב גידל אבל הכא מיירי שהזריקה נעשית בהכשר אלא מורק על דבר שאינו ראוי שיצא הבשר הילכך לענין להוציא מידי מעילה לא מהניא הזריקה דהכתי לא אישתרי יח) באכילה דלא אשכחן דאכשיר רחמנא זריקה בכי האי גוונא שהזריקה בהכשר על דבר שאין ראוי אבל להביא לידי מעילה אימא מודה ליה לר"ע דמועלין דהא מעשית הזריקה עצמה בהכשרה אלא שהיא נעשית על דבר שאין ראוי ואם כן קרינן בהו קדשי ה' לענין מעילה יט) דהא קאמר עלה לא ידך: **כי** אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא שיצא מקצתו. דמנו דמהני זריקה להאי דגואי מהני נמי להאי דבראי *ואף על גב דיליף ליה ממפרים הייט כ) מקצתו יצא דדמי ליה: **א"ל** רב אסי לרבי יוחנן כבר לימדוני חברי מחשבין על החטוב ועל השרוף. כא) אם אבדה חצי הזובח לו כשרפה והוא זורק את הדם ע"מ לאכול כזית ממנו חלק שאבד או נשרף כב) [חוץ לזמנו] מחשבתו מועלת לקבוע פיגול בשאר הבשר כג) (שהרי) שהוא בעין והא כד) אבד ושרף דליתנהו סומא דקושיא היא דהא כה) שאינו כלל בעולם קאמר דמחשבתו מחשבה לפגל וא"כ הכי נמי גבי יצא כולו אמאי לא מהניא זריקה אלא ודאי דר"ע מיירי אף כשיצא כולו ומי אמר רב אסי הכי קושיא דמקשי הש"ס מרב אסי לרב אסי כדמסקינן וקשיא מה היא התשובה שהשיב רב אסי על דברי רבי יוחנן כו) דמדמה שאר פסולין ליוצא דהא פירשתי במתניתין שאין לדמות כז) לכן נראה לי כגירסת הספרים שגורסים א"ר אסי כבר למדוני חבירי כו' ומילתיה באפי נפשיה כח) ולא להשיב על דברי רבי יוחנן והא דקאמר והא אבוד ושרוף דליתנהו בהן בשלש החילות דברי המקשן הוא שבא להקשות ומי אמר רב אסי כו' כלומר דאף על גב דליתנהו בעולם אפילו הכי מחשבין:

מחשב

מתני' בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים. ואח"כ נכנס וזרק הדם: ר' אליעזר אומר אע"פ שחזר הדם מועלין בו. דס"ל לר"א דזריקה אינה מועלת ליוצא להוציאה מידי מעילה: ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא. הואיל דיוצא אינה קובעת בפיגול ונותר וטמא אלא זריקה כשירה: ר"ע אומר. אפילו לא חזר והכניסו כיון שזרק אין מועלין בו דזריקה מועלת ליוצא: וחייבין עליו כו'. דהא זריקה דיוצא קובעת בפיגול ונותר כזריקה כשרה ויש ספרים שכתוב בהן אבל חייבין והאי אבל הוא כמו בלשון אמרו כמו אבל אשמים אנחנו (בראשית מב): אמר ר"ע. דבעי לאיתויי ראיה למאן דאמר זריקה מועלת ליוצא: והרי שתיהן עומדות. ושחט את שתיהן וזרק של אחת מהן והויא לה אידך חברתה מותר חטאת מעשה שנזרק דמה של אחת: לא כשם שדמה פוטרת. כלומר אי אתה מודה שכשם שאותה שנזרק דמה פוטרת בשרה מן המעילה כך פוטרת חברתה זו שלא נזרק דמה מן המעילה דכשנח אחד מן שהרי יכול לזרוק דמה של אותו מהן שירצה: אם פטר את בשר חברתה מן המעילה. אע"ג דפסולה היא דהא הויא מותר חטאת דין הוא שיפטור זריקת דמה בשר של עצמה מן המעילה אע"פ שיש בהן פסול דיוצא הואיל ואשכחן דפוטר את בשר חברתה אע"פ שיש בה פסול מותר: אימורי קדשים קלים. שיצאו *וחזרו וזרק דמן: ר"א אומר אין מועלין בהן. דהוו כמו לפני זריקה דזריקה יוצאה אינה מביאה אימורי קדשים קלים לידי מעילה כמו זריקה כשרה: ר"ע אומר מועלין בה. דזריקת יוצאה מביאה אימורי קדשים קלים לידי מעילה: גמ' הני תרתי. פלוגתא דפליגי רבי אליעזר ור"ע בבשר קדשי קדשים ובאימורי קדשים קלים: למה לי. כיון דהוא חדא מילתא שמעינן אידך דכיון דאית ליה לרבי אליעזר דזריקה אינה מועלת ליוצא לאפוקי בשר קדשי קדשים מידי מעילה אינה מועלת נמי להביא קדשים קלים שיצאו לידי מעילה וכי היכי דאית ליה לר"ע דזריקה מועלת ליוצא להוציא בשר קדשי קדשים מן המעילה ה"נ מועלת להביא אימורי קדשים קלים לידי מעילה ולמה לי דפליגי בתרתי:ג) וזריקה כתיקנה. בלא פסול מפקא ממעילה: שלא כתיקנה. כגון ליוצא: אבל לאיתויי אימורי קדשים קלים למעילה. דהייט לחומרא אימא מודה ליה לר"ע קמ"ל דבהא נמי פליגי: איתמר א"ר יוחנן כי אמר ר"ע זריקה מועלת ליוצא. הייט שיצא מקצת הבשר ולא יצא כולו דמנו דמהניא זריקה למקצה שבפנים מהניא נמי להוציא מקצת שיצא: אבל יצא כולו לא אמר רבי עקיבא. דמהניא *וכו' דכמו דליתיה לבשר דמי:

מחשבין

(זבחים קמ:)

זבחים סב. מנחות מח:

כד א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ה :

מעילה הס"ד ואח"כ ד"ס ואין חייבין כו'

נותר צ"ק

לא נותר

כה ב מיי' פי"ח מהל' פסה"מ הלכה טו :

כו ג מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ו :

כז ד מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ה :

כח ה מיי' פ"א מהל' פסה"מ הלכה לג

כך פוטר בשר חבירתה ממעילה ואע"פ כו' צ"ק

גי' צ"ק לידי מעילה

דאמר רחמנא האוכל פיגול חייב כו' צ"ק

גי' צ"ק כיון דיליף ליה ממפרים הייט וכו'

רבינו גרשום

כרב גידל והיינו דקאמר במסכת מנחות הא איתותב רב גידל: בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים. ואח"כ נכנס ואח"כ זרק את הדם: ר' אליעזר אומר מועלין. דלא כרב גידל והיינו דקאמר במסכת מנחות (הא איתותב רב גידל) ואע"פ שזורק את הדם דסבירא ליה לר' אליעזר דאין זריקה מרציא ליוצא לאפוקיה ממעילה: ואין חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא. הואיל ויצא דזריקה כשרה קבעה לפיגול ולא פסולת: ר' עקיבא אומר אין מועלין בו. דקסבר דזריקה מרציא ליוצא אבל חייבין האי אבל הוא כמו (כרם) באמת [אבל אשמים]: הני תרתי פלוגתא דרבי

שיטה מקובצת

א) מקצתו. אבל יצא כולה (אות ו' נמחק). עי' תוס' מנחות (דף יב ע"א) ד"ה ה"ם: ב) מה"ד דזריקה אות ו' נמחק: ג) שניט ניחא ולפי [illegible] לחוץ שאף מתחלה היה [illegible] כהרצאת כשר כך הרצאת [illegible] ילפינן חילול מטומאה כראמ[illegible] (דף כט ע"ב) והבא כיון ד[illegible]

[illegible]